

Studentský pobyt na Očanomizu džoši daigaku

Univerzita Karlova

Eva Špriňarová

Výuky na Očanomizu jsem se jako výměnná studentka účastnila již v zimním semestru 2021. Tehdy jsem z důvodu uzavření Japonska kvůli pandemii koronaviru nemohla chodit na hodiny prezenčně a byla jsem tak odkázána celý půlrok na distanční formu. V letním semestru byl však zahraničním studentům vstup do země povolen, a tak jsem se konečně dočkala.

Než jsem dorazila do Japonska, měla jsem spoustu obav. Letěla jsem v době, kdy byl vstup do země stále značně omezen nejrůznějšími opatřeními, a také jsem do letadla nasedla poprvé v životě. Do Japonska jsem se nakonec dostala v pořádku a všechny popříletové procedury proběhly bez problémů. Když jsem dorazila k Očadai, překvapilo mě, jaký je v okolí klid. Vůbec mi nepřipadalo, že jsem v jednom z největších měst světa. V kampusu mi také ihned učarovala krásná knihovna a nová studentská kolej.

Podobně jako minulý semestr jsem si zvolila předměty zaměřené na japonštinu. Tentokrát jsem si nevybrala pouze předměty pro výměnné studentky, ale také jeden primárně pro Japonky, Úvod do výuky japonštiny. Jak název napovídá, jeho náplní byl způsob výuky

japonštiny pro cizince a konkrétně se skládal z diskusí o výukových metodách, rozvržení hodin či analyzování učebních materiálů. Díky tomu, jsem si mimo jiné uvědomila rozdíly mezi výukou v Česku a v Japonsku.

Z hodin pro výměnné studentky na mě udělal největší dojem předmět Nihongo džidžó enšú 2A. Byl věnován tématu prevence přírodních katastrof, k nimž patří zemětřesení, cunami, povodně apod. Cílem předmětu bylo vytvořit brožuru pro budoucí výměnné studentky, která by jim pomohla se v problematice více zorientovat a připravit se na případnou nouzovou situaci.

Abychom získaly potřebné informace, navštívily jsme se spolužačkami několik veřejných center specializujících se na prevenci katastrof. Tam jsme měly možnost vyzkoušet si například

únik z domu plného kouře, obsluhu hasicího přístroje nebo simulaci nejsilnějšího stupně zemětřesení.

Kromě aktivit v rámci výuky jsem se zúčastnila „kulturních lekcí“, které pořádalo Mezinárodní studentské centrum při Očadai. Konkrétně jsem vyzkoušela lekce ikebany, kabuki a jukaty. Ve volném čase jsem také hodně cestovala. Byla jsem se podívat v Kansai, Kamakuře, nebo jsem vylezla na horu Fudži.

Je škoda, že půlrok v Japonsku utekl tak rychle, ale jsem ráda, že jsem měla možnost zde zakusit studentský život a rozšířit si tak své obzory. Studium na Očadai byla pro mě nezaměnitelná zkušenost.

